

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, Május' 16-dikán, 1820.

Orosz Birodalom.

A' Császár ily Rendelést adott-ki Aprilis' 1-ső napján: —“

„A' mi nagyon szeretett testvéröcsénk Konstantinus Császári Nagyherczeg, a' mi nagyon szeretett anyánkhoz Mária Császárnéhoz és Hozzánk is beadott kérelme által a' maga Házi állapotjára vonta figyelmünket, ezen tekintetben, hogy az ö Felesége, Anna Nagyherczegné (született Sachsen-Coburg-Saalfeldi Princzaszszony) még 1801-ben külső Országokra vévén útját, onnét, egészségének telyes megromlása miatt nem csak hogy még eddig vissza nem jött, hanem tulajdon személyes kinyilatkoztatása szerint az Orosz Birodalomba többé vissza se' jöhet; és hogy erre nézve ö (a' Nagyherczeg) azt kívánna, hogy egymástól válosztassanak-el. Mi ezen kérelmet, szeretett anyánk' helybehagyásával általnézés végett a' Szent Synonusnak kezébe adtuk, melly annak környülállásait az Egyház' törvényeivel 's a' Nagy Basilius' könyvének 35-dik Czikkelyével összehasonlitván, meghatározta: „Hogy Konstantinus Császári Nagyherczeg Anna Nagyherczegnétől elválosztassék, 's ha kívánna, új házosságra is léphessék.“ — Mi mind ezekből a' környülállásokból által láttuk azt, hogy ezen házosságnak a' mi Császári familiánkban való felbonthatatlan megtartathatására czélzó minden erőszak, minthogy már a' 19-dik esztendeje telik

hogy a' Cs. Nagyherczeg és Nagyherczegné minden egygyesüléshez való reménség nélkül elválva élnek, gyümölcstelen lenne; melyhezképpst mi ezen válásról az Egyházi törvényeknek principiumaival megegyezőleg, a' Szent Synodus' határozásának valóságos végrehajtását rendeljük, és parancsoljuk, hogy ez, telyes erejünek lenni mindenütt megemertessék. —

„Midön mi továbbá ezen alkalmatossággal gondolatainkat azon külömbkülömb történetekre forditjuk, mellyek a' Császári Familia' tagjainak házosságaik körül magokat eladhatják, 's a' mellyeknek következeik, ha előre el nem láttatnak 's közönséges törvények által meg nem határozatnak, terhes megtévedésekre szolgáltatnak alkalmatosságot: ehezképpst mi, a' mi Császári familiánk' söt Birodalunk' méltóságának 's nyugodalmának fenntartására nézve, szükségesnek tartjuk az eddig fennállott rendelésekhez még e' következő Kiegészítő Rendelést odaragasztani, t. i:

„Ha a' Császári Familiának valamelly tagja valami oly személlyel lép házossági összszecsatolódásra, a' ki nem az ö Rangjához való, az az, a' ki nem valamelly Uralkodó vagy is Országló Házból vette szármozását; ily esetben a' Császári Familia' tagja nem részesitheti a' maga házastársát azon jusokból, mellyek csak a' Császári Familiát illetik, és az ily házosságból szármozó gyermekeknek a' thro-

nusra való következéshez semmi jussok nincsen. Midőn mi ezen akaratunkat a' mi Cs. Familiánk' minden mostani és jövődöbeli tagjainak 's minden hűséges alattvalójinknak, a' Cs. Familiát illető Rendelések' 23-dik Czikkelyével megegyezőleg, tudtokra adjuk, mindeneket, kiket ez illet, a' legfőbb Uralkodónak színe előtt kötelezünk arra, hogy ezen Kiegészítő Rendelésünket örök időig szentül és megsértés nélkül megtartsák. Költ a' fő városban Sz. Petersburgban, Mártzius' 20-dikán a' Christus' születésének 1820-dik 's Országlásunknak 20-dik esztendejében."

Mint mondják Konstantinus Cs. Nagy Herczeg, mint Lengyel Vice Király, oda való születésü személlyel fogna új házosságra lépni.

A' Newa vizin egész hat hónapig állott megmozdulás nélkül a' jég, April. 17-dikén ment-el.

A' Hamburgi Correspondens szerint különös parancsolatot adott a' Császár a' Belső Ministernek az eránt, hogy a' melly pontossággal a' Jesuitákra nézve a' kiadott rendelések végrehajthatnak, éppen oly nagy vigyázás legyen arra, hogy az ő kiküldetetéssek minden személlyes szenvedés nélkül essék-meg. Szükséges úti költség, azon helyre, mellyet magának mindenikü válosztani fog, passus, sőt az esztendőnek részéhez alkalmaztatott ruházatok is rendeltessenek nékik.

Nagy Britannia.

Az úgynevezett Kátó-ucza béli vagy a' Ministereknek meggyilkolására czélzott özszeesküvés' tagjainak pere, 10 ülésekben, Aprilis' 26-dik napján elvégződött, 's az öt főbbek Máj. 1-ső napján megölettetek. Háromra, úgymint Thistlewoodra,

Ingsre, és Bruntra, mint magok kívánták volt, különkülön még az előbbeni ülésekben mondták volt ki a' halálos ítéletet. — A' 9-dik ülésben Davidsont és Tiddet, tulajdon magok' megegyezésével együtt állították elé, 's őket is mindketten halálra ítélték. — Ugyan ezen ülésnek vége felé állítottak még hatot elé, kiknek neveik: Willson, Bradburn, Strange, Gilchrist, Cooper, és Harrison. Ezek azt kívánták, hogy engedjék-meg nékik, hogy magok magokat esmerjék-meg bünösöknek lenni, 's ahozképpest folyamodhassanak a' Király' könyörületességéhez. Az Elölülő erre azt jegyzette-meg, hogy ebből a' fog következni, hogy így őket a' Birák bizonnyal halálra fogják ítélni, 's az ítélőszék azután nem kezeshetnek azért, hogy a' Király bizonnyal meg fog nékik kegyelmezni. Ők azonban ezzel nem gondolván még is csak jobbnak tartották, Prokurátoraik' jóvalására, előbbeni kívánságjok mellet megmaradni. Megnyerték tehát, hogy önnön magokat bünösöknek lenni nyilatkoztassák. — Végezetre a' 10-diki ülésben, Aprilis' 26-dikán minnyájok' egyszersmind, ketős vasra verettetve (Insen kívül, a' ki beteg), 's az ítélőszék' elejébe hozattatván, a' Criminalis Syndicus ilyen kérdést tett Thistlewood elejébe: „Kegyelmed a' Felségámulásról meggyözetett; mit hozhat-fel még valamit, hogy a' törvények szerint meg ne ölettessék? — Thistlewood egy irást a' zsebéből kihuzván, abból ily forma mentséget olvasott-el: — „Ha, úgy mond, ártatlanságomnak legvilágosabb bizonyságait hordánám is fel, 's ha azokat a' Cicero' ékes beszédének árjával adnám is elé: még se kerülhetném én el Castlereághnak és Sidmouthnak boszszúállásaikat. Ezen ítélőszék' igasságszeretetébe se' helyheztetek

legkisebb reménséget. (Itt sokat beszélt a' per' folyamatjának hibásságáról). Meg nem engedték, hogy bizonyságokat állit-hassak elé, kik a' Korona' Adams, Hy-den, és Dwyer nevü tanujinak gyaláza-tosságaikat napfényre hozták 's megmu-tatták volna, hogy Adams egy csalárd ember, 's a' más kettök is gonosz bünö-sök legyenek. Én azt kívántam vala, hogy az én tanujim, előbb hogy sem a' Prokurátorok a' magok Replikájikat meg-tennék, halgattassanak-meg: az Itélőbirák a' Britannus igazságossággal ellenkezőleg azt a' nememberiséget cselekedték, hogy kívánságomat megtagadták. Azt kérdem tehát Biráimtól általjában, hogy élhet-tem-één a' magam' szabad oltalmazásának jusaival? Az én megölettetése m esz-szerént meggyilkoltatás leszen... Engem' semmi személlyes boszszúállás nem ingerlett Lord Sidmouth ellen, ám-bár ő engem' kiprédáltatott; nékem nem volt semmi egyéb célzásom, csak hogy hazámat boldognak szemlélhessem, 's hogy a' Manchesteri áldozatoknak halálokért boszszút állhassak. Ezekért akartam egy oly Requet tartatni, melyben a' nagy bünösök szolgáltak volna áldozatul. A' gyilkolás nem tartatott minden időben bűnnek. Brutus és Cassius az egek-re emeltettek a' Caecar meggyilkolásáért. (Itt félbeszakasztotta Abbot, a' Királyi fő itélő Biró, Thistlewoodot, azt mond-ván, hogy az efféle meantségek nem meg-engedhetők), Thistlewood is megszűnt a' beszélléstől, csak még Edwards ellen bocsát-kozott-ki nagyon, azt mondván, hogy gyanithatóképpen ő volt legyen ezen ösz-szeesküvésnek főbb tagja; de egyszers-mind a' gyanitható Spion is. Beszédjét a' per' folyamatjának módja ellen való protestáláson végezte. — Utánna David-son beszéllett. E' tagadta, hogy valaha

a' Király' letétetése vagy az Országglás' módjának felforgattatása lett volna cél-zása. Ings és Brunt megvallották, hogy ők valóban a' Ministerek' meggyil-koltatására törekedtek; hanem még eb-ben, így itélt Brunt, semmi árulás nin-csen a' Király ellen, és ő ezért még be-csületes ember maradott. (Azt jegyzik-meg ezen Bruntról, hogy ez egy oly he-ves ember, hogy a' pernek folyta alatt egyszer, úgy feltüzesedett, hogy mérgi-be az öklével verte az asztalt). A' több vádoltatottak csak az Adams és más tanuk bizonyságtételeik ellen tettek kifogásokat. — Minnyájok után a' Királyi Fő Biró be-széllt. Legelőbb a' Thistlewood kifogá-sait vette-fel: „Ez, úgy mond, az ellen panaszolkodik, hogy a' per' folytatásának formálitássai megsértettek volna; 's a' ta-nuk' kihalgattatásának berekesztetése után azt kívánta, hogy a' Dwyer' hitelessé-ge ellen újabb tanuk hallgattassanak-ki, a' melly telyességgel meg nem engedtet-hető, 's különben is egészszen haszonta-lan lett volna, minthogy a' melly dolgo-kat Dwyer kivallott, azokat más tanuk is kivallottak; mind ezeknek felette itt szemeink előtt hevernek rakáson az ösz-szeesküvés' materiális tanuji, a' fegyve-rek és a' munitzió. — Végezetre azon ha-tokhoz fordulván, a' kik magok kikérték, hogy bünös vóltjokat kinyilatkoztathassák, őket azzal vigasztalta, hogy, ha mind nem is, de legalább néhányak reménlhe-tik, hogy, de csak azoknak kérelmekre, kiknek életjek után törekedtek, a' magok életjeket megnyerhetik. — Annak a' bün-nek, hogy a' Státusnak 14 fő Szolgáit egyszerre meggyilkolni akarták, irtóztató gyalázatosságát még egyszer lefestvén, utoljára az öt főbb bünösökhöz fordúlt 's tanácslotta nekik, hogy már most nin-csen egyéb hátra, hanem, hogy lelkei-

ket az Isteni könyörületességnek ajánlják, 's ily végső ítéletet mondott - ki reájok: „Ti minnyájan és egygyen mindenitek vissza vitettetek a' fogházba, melyből idehozattattatok, hogy onnét a' vesztő helyre kihurczoltattassatok, 's ott a' nyakatoknál fogva felakasztattassatok addig, míg meghaltok. Az után fejetek a' testetek-től elválosztatik, 's a' testetek négy félre vágattatik, melyről a' Király oly rendelést téhet, a' milyen néki tettzeni fog. Legyen az Isten a' maga véghetetlen könyörületességében kegyelmes a' ti lelkeiteknek.“ — Melyre a' Törvényszék Kiáltója így kiáltván: Amen! ezt néki a' jelenlévők között is utánna kiáltották némelyek — 's mind ezek után a' bűnösök a' fogházba vissza kísértettek.

Cotton nevű Pap a' megszenteltiáztatott öt bűnösökhöz Aprilis' 28-dikán a' fogházba bemenvén, prédikátziót tartott nékiek, megbánásra próbálván indítani őket; de fogamat nélkül maradott iparkodása, mert mind az öten úgy nyilatkoztatták - ki magokat: „Hogy nékiek az ilyen vigasztalás nem használ, mert ök Deisták; ök nem tartanak semmit a' Megváltónak érdemeiről; következésképpen semmi módon nem használhatják az általa adatott tanácsot és útastást.“

Május' 1-ső napján, midőn megölték ezen öt bűnös célzású embereket, annyi ember gyűlt volt ki a' piacra, hol a' vesztő helyet felállították vala számokra, hogy már reggeli 4 órakor nem fért a' sokaság. Davidsónnak végre megtört a' szíve, 's utolsó szempillantatjáig töredelmesen imátkozott: hanem a' más négy, végig Deista maradott, 's szüntelen megátalkodva vallotta, hogy nem hiszen az Isteni megváltatásnak, és semmi papi vigasztalót el nem fogadott egygyik is. Az embereknek sokaságát meg lehet itélni

már csak ebből is, hogy egy néző helyért, ha mindjárt a' ház' héjján volt is, ha csak a' vesztő helyre lehetett onnét nézni, megadtak egy Guinée aranyat, 's többet is. Még se történt nagyon sok szerencsétlenség.

Londonnak Westminster nevű része, melynek a' Parlamentum' alsó házában Sir Burdett az egygyik képviselője, négy iczés ezüst poharat készítettett ezen kedves emberének megtiszteltetésére. — Ezt a' Burdettet nem régen a' Leicesteri ítélszék' elejébe czitáltatta volt a' Királyi Törvényes Kamara bizonyos levélért, melyet ő a' Westminsteri Választó polgárokhoz irt 's abban a' Ministereket oly nagyon olcsárlotta, hogy a' Királyi Törvényes Kamara megperelhette érette. Ott ő bűnösnek is találtatott, hanem a' büntetést még nem mondatta - ki reá a' Királyi Kamara; Burdett tehát már most apellált, azt mondván, hogy az ő megítélte-tése oda tartozik, a' hol ő a' gondolatott büntette; ő a' Westminsteriekhez irta volt a' levelet, tehát Westminsterben ítéltessék - meg. Hasonlóképpen okoskodnak Sir Wolseley és Hunt is, kik hasonlóképpen bűnösöknek lenni ítéltettek, [ha csak néminémű tekintetben is, azon ítélszékek által, a' mellyeknek elejébe őket a' Királyi Kamara czitáltatta volt; de még reájok se mondatott - ki a' büntetés.

Spanyol Ország.

A' Király Aprilis' 23-dikán kiadott Végzése által azon előbbeni Végzését; melyet ugyancsak Apr. 6-dikán a' Josephinos Spanyolokra nézve adott vala, 's a' melynek a' volt foglalatja, hogy ezek ne tartozzanak azon kivádorlottak közé, kik a' haza' kekelébe vissza térhetnek, vissza vévén, megengedte, hogy a' ha-

zába ezek is visszatérhetsenek, melyhez képpent oly utasítás ment Madridból Bayonnebe az ott lévő Spanyol Consulhoz, hogy legkisebb kifogás nélkül minden nemű Spanyol Emigransnak passust adjon a hazába való bejövételre.

A' Király magát a' Nemzet' Első Katonájának lenni kinyilatkoztatván, ezen Generálisokat: Ballasterost a' Provisoriai Országló Junta' Vice - Elölülőjét, Marquis Campo-Verdét a' Grenadai Kormányozót, Gróf Almodavart a' Valenciai Kormányozót, Villacampát a' Kataloniai Kormányozót, O - Donojut a' Kadiksi 's egész Andalusiai Kormányozót, 's az Isla-de-Leoni (Leon szigetei) armáda' három vezéreit, Quirogát, Arco-Arguerót, és Rigo-Raphaelt a' maga Nemzeti General-Adjutánsaivá nevezte.

A' három utolsók 's ezeken kívül még kettők, kiknek neveik, Miquel-Lopez-de-Banos és O-Dali-Demetrio, kikről más izben irtuk vala, hogy a' Király mind az ötöt General-Majorokká nevezte volna, a' Királyhoz egy irást adattak-be, melyben szívesen megköszönték ugyan a' Generál-Májorsággal való megtiszteltetést, hanem azt a' Király' kezébe egész illendőséggel ismét vissza ajánlották, ily okon, hogy valami affélegyanura ne szolgáltatassanak alkalmatosságot, mintha talám valamelly megtiszteltetésre való vágyakodás lett volna az ök magokviselete' rugója. — A' Hadiminister oly választ küldött nékiek ezen kérelmekre Kadiksba: „Hogy a' Király nem te-

lyesheti kívánságokat, minthogy olyan Vitéz Spanyolokat néz személyekben, kik a' magok' felemelkedett nagy lelküségé 's megrettenhetetlen bátorsága által vitték véghez azt, hogy a' nép' kívánsága az ő Felsége' füleihez juthasson, 's ő Felsége affelől is meg van győzöttetve, hogy a' Nemzeti armáda ezen megtiszteltetésben nem egyebet fog szemlélni a' hazafiui 's katonai virtusnak megbecsültetésénél, a' mellyek Spanyol Országban ezen alkalmatossággal ily dicsösségesen öszszececsatolódtak.“ — Egyéb eránt is sok megtiszteltetésen estek által mostanság, valamint Quiroga Kadiksban, úgy Arco-Arguero is Madridban. Ez Aprilis' 19-dikén tartotta a' maga Madridba való fényes bemenetelét, 's a' K. Udvarba felmenvén a' Király ötöt nagy tisztelettel fogadta, az uczák pedig, mellyeken az Udvar felé folytatta menetelét, két felől mindenütt felczifritatva voltak drága szönyegekkel. — A' Quiroga a' Kadiksba való bemeneteléről melly Apr. 4-dikén történt, még fényesebben irnak a' Londoni levelek. Az egész nép elejébe ment, 's lováról leszállitván, Rigóval, Lopez Banossal, 's Valdes és O-Donojú Generálisokkal egyetemben, győzedelmi szekérbe ültette, 's így vontabemaga a' városba fényes pompával. Elöl Regularis katonaság, hátul Polgári lovaság ment. A' "Kormányozó' palotájánál szállottak-ki, melynek folyasójára a' nép' elejébe Quiroga kivezettetvén, ott borostyán és rósa virágokból fűzetett koszorúval koronáztatott-meg, úgy, hogy maga is sirt örömébe'.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Nemes Pest Vármegyének mostani Tisztválasztó Gyűlése Budán az Ország házában tartatott. Már 7 óra után egymást érték a' részint hintókban részint gyalog oda csoportosan felsereglők' sorai; s 8 óra múlt vala, midőn a' Nemes Vármegye eddig volt Második Vice-Ispánja Tekintetes Barczay Pál Ur azon Küldötteket kinevezte, a' kik ö Cs. Kir. Fő Herczégsgét a' Nádor Ispányt, mint ezen Nemes Vármegyének Fő Ispányát, a' Gyűlésbe alázatosan meghivják; nem különben, kik az Ország Házának kapujában elfogadják; úgy azokat is, kik a' grádicson felül a' Palota' ajtajánál tiszteljük, és bevezessék. —

Míg az első rendbéli Követség diszes foglalatosságában eljárna, az egész Gyülekezetet váratlan öröm lepte meg, midőn a' Cs. Fő Herczegnét, Mária Würtembergi Herczegaszszonyt, a' Palatinus ö Cs. K. Fő Herczégsgének Élete Párját a' Palotába belépni, és Ferdinandus Kir. Fő Herczeggel, és számos Udvari Dámákkal mellékes gráditson a' felékesítettetett közép karba felmenni látná. Mind belépésekor, mind a' karba lett megjelenésekor háromszori „Éljen!” kiáltással, és szíves örvendezéssel köszöntötte az örömben magánkívül ragadtatott gyülekezet a' fő Herczegnét, a' ki ritka kegyességgel, s nyájas magameghajtással méltóztatott megköszönni az eránta mutatott tisztelettel. Ezután megérkezett a' meghívó küldöttség, mellynek Szószollója Méltóságos Kovalik János Püspök, és Generalis Vicarius Ur, kellemetes tiszta Magyar hangon és díszes beszéddel előadta a' küldetetésnek kimenetelét, és ö Cs. Kir. Fő Herczégsgé-

gének megjelenése eránt tett kegyes ajánlását.

Elérkezvén ö Cs. K. Fő Herczégsgé, kimondhatatlan örömmel fogadtatott, mellyet a' deák és magyar nyelven sokszorozott Éljen kiáltások nyilván bizonyítottak. A' Fő Herczeg Fő Ispányi székét elfoglalván, azon lelki felemelkedéssel, melly neki tulajdona, és azon politikai böltsességgel, mellyet benne minden csudál, tellyes deák beszédet mondott. — Megemlékeztette a' Státusokat, és Rendeket, melly szerencsés légyen a' Magyar Nemzet, hogy régi Jussaival most is csorbulás nélkül élhet, midőn más Nemzeteknél a' Nemességnek jusai tetemes változásokat szenvedtek. Megemlékeztette Felséges Urunk Királyunk kegyelmes oltalmára, kinek hatalmas védelme, valamint eddig Öseink Szabadságát fenntartotta, úgy jövődöben is annak birtokában Nemzetünket állandóan fogja oltalmazni. Megemlékeztette a' személyes nemesi jusoknak azon ritka különösségére, hogy nálunk sem rang, vagy tisztség, sem gazdagság, vagy szegénység a' nemesek közt a' választás jusában nem térszen különbséget. — Ezután a' választás dolgára ereszkedvén kinyilatkoztatta, hogy ö Cs. K. Felségének kegyelmes rendelése szerént a' Tisztválasztásnak voksolás által kell végbe menni, melly a' Törvényes Szabadságot nem csak nem szorongatja: hanem inkább bizonyosabb állapotba helyeztetni, és az illendő rendtartással öszvekapcsolja.

Ezen lelkes beszédre Mélt. Vurum József Fehérvári Püspök Ur buzgó érzékenységgel felelt a' Vármegye nevében, és ö Cs. K. Fő Herczégsgének mély háladással köszönte ezen Nemes Vármegyé-

hez mind most közelebb, mind már 25 esztendő óta mutatott számtalan fő jótételeit, és fő Herczegi házának áldást kívánván, örökös háladó emlékezetet fogadott. Végre Tek. Bárczay Pál Vice Ispány Ur ö Cs. Kir. Fő Herczegségének kegyelmes oltalmát, és a' Tek. Státusoknak és Rendeknek bizodalját mind maga, mind Tiszti Társai nevében szívesen meghálálván hivataljáról lemondott, és a' Vármegye pecsétjét és Archivum kulcsait a' Fő Ispány kezébe által adta.

Illy bevézető készületek után ö Cs. K. Fő Herczegsége megnyitotta a' Tisztválasztást, és, előbb a' Voksok szedésére a' Deputatit kinevezvén, az első Vice Ispányságra négy személyeket feltett, úgy mint T. T. Bárczay Pál II-ik Vice Ispány, Muslay István Fő Fiscalis; Dubraviczky Antal Assessor; Tallián István Assessor Urakat. — A' voksolás a' kisebb palotában ment végbe, hol a' Deputatio előtt lévő asztalhoz ki volt téve a' négy fiokosláda, 's a' fiokokra a' Candidátusok nevei felirattatván, minden voksolónak a' Méltóságos Fehérvári Püspök a' golyobiskát kezébe nyújtotta, hogy így kiki az általa választandó Candidatusnak neve alá eresztesse. A' voksolók közel 1600-zan voltak, kik közül 1230-nál több voksokkal Tekintetes Bárczay Pál Ur Első Vice Ispány-nak választatott. — A' Második Vice Ispányságra voltak feltéve T. T. Fribeisz József Fő Notárius; Kovács György Assessor; Ifjabb Madarassy István Assessor; Gosztonyi András Assessor Urak, kik közül 1050-net meghaladó voksok Ts. Fribeisz József Urat választották.

Továbbá Fő Notáriussá Ts. Fehérváry József Ur előbbi Első Vice Notarius, 's annak helyébe Sárközi Imre Ur választott; második, és harmadik V. Notariusoknak Kubinyi Ferencz, és Tahy Károly

Urak a' Státusok helyben hagyásával kinevezettek; — 9-dikben folytattatván a' Választó gyűlés, a' Fő Bírák, és 1-ső Vice Bírák is ugyan Voksolás által az ő hivatalaikra ismét választattak, 's a' Solti Járásban II-dik Vice Szolga Birónak Szu-tsánszky János, eddig volt Esküdtt nevezetett. A' többi Magistratualis Tiszt Urak a' Státusok kívánsága szerént ö Cs. Fő Herczegsége által az ő hivatalaikban megerősítették. Végre Gróf Károlyi Lajos Vice Notáriussá, és mintegy 25 Urak Assessorokká nevezettek. —

Berekesztette a' Választó Gyűlést az új Tisztviselőknek hivatalaikra való felelősek, és némelly Tiszti foglalatosságoknak elkezdett gyakorlása. Ezt követte ö Cs. K. Fő Herczegségének fontos intő beszédje, mellyel a' Hivatalbelieket tiszttségeknek szorgalmatos és hívséges folytatására serkentette. Erre végképpen felelt Mélt. Madarasy Ferencz Püspök Ur, a' Kir. Helytartó Tanátsnak Tanátsossa, az Egri Fő Káptalan Követje, és a' Nemes Vármegye nevében ö Cs. K. Fő Herczegségének bölts elintézését, a' választás tétele alatt mutatott kegyes békességes türelését, és ezek által a' Törvényes Szabadságnak éltető oltalmát mély alázatossággal meghálálta, 's a' Státusokat és Rendeket továbbra is nagy kegyelmeibe ajánlotta. Mellyre ö Cs. Fő Herczegsége ezer áldások és éljen kiáltások között eltávozott.

* * *

A' tavaly több izben ditsértt Ts. Nemes Fehér Vármegyei Magyar Theátrumi Társaság ismét megérkezett Pestre, és a' Városi Theátrumban fog egynéhány Játékokat elő adni. Az első játéka Maj. 2-dikán „Szécsi Mária, vagy Murányvár ostromlása, a' második egy

eredeti vig játék volt ezen nevezet alatt:
„A' Pártütők.“ Szerzője T. T. Kisfalud Kisfaludy Károly Ur. —

Ugyantsak Máj. 5-dikén Pesten az Univerzitás nagy palotájában magasztaló beszéddel innepeltetett néhai Fő Tisztelendő Schönvisner István Urnak, az Akademia Bibliothekája Prefektusának, Philosoph-Doktorának, Tormovai Apátornak, és Nagy Váradi Kanonoknak emlékezete. Tekintetes és Tudós Schwartner Márton Ur, a' Bibliothekának első Gondviselője, Ns Pest Vármegyének Tábla Birája, és a' Diplomatiának Királyi Tanítója vette magára a' Szóllónak tisztét.

* * *

Méltóságos Okolicsányi és Rákóczi Okolicsányi János Ur Nemes Torna Vármegyé Fő Ispánya, Cs. K. Camerarius és Tanácsos Ur, Nemes Zemplény Vármegyének egykori Első Al-Ispánya, 's későbbre az Eperjesi Táblának Elölülője, Királyának és Hazájának szolgálatjára hűséggel áldozott élését, guta-ütésben elvégezte.

B é c s.

Minekutánna a' Magyar K. Udv. Fels. Cancellaria fő Cancéllarius Nagy Méltóságú Koháry Ferencz ö Herczegsége a' hónap' 12-dikén a Felsőleges Urunk által helyébe kineveztetett Vice-Cancellariust Nagy Méltóságú Gróf Almásy Ignácz Ur ö Excellentziaját, a' Fels. Udvari Cancellaria' fő és minden rangú Tekintetes tagjainak számos gyülekezésében, szokott rendtartással 's a' meghatározottatva lévő Vice-Cancellariusi Hitnek elfogadásával, hivatalába beiktatta volna, innét Bécsből Vásárnapra (14-dikre) virradó éjjel Esztergom felé útnak indult, hogy Orszá-

gunk' Nagy Méltóságú Primását is, fő Hivatálaiba, az Ország' rendtartásaival meg-egygyező fényességekkel, beiktassa, melly fényességek ott, a' haza színe' jelen létében, mint értettük éppen, ma (16-dik-ban) tartatnak.

C s e h O r s z á g.

A' Császári Felsőleges Utazók e' hónap' 8-dikán Cseh Ország' határaihoz jutván, 's délutáni 2 órakor Leutomischel városába érkezvén, az öszszegyülekezett lakosok 's a' sorbaállított Oskolai, Gymnasiumi és Lyceumi tanulók' serege által tiszteltettek, 's az Elöljáróknak alázatos Udvarlássokat a' vendégfogadóháznál elfogadván, innét ebédkezés után 3 óratájban Crudimen által útjokat Pardubitz felé tovább folytatták, hova estvéli 7 órakor kivánt egészségben megérkezvén, az Elöljárói karokat azonnal magok elejébe bocsátották, 9-dikben reggel pedig magános személyeknek adtak audientziákat, mellyek után a' Hágató Tisztségi intézeteket meglátogatván 's a' Mag- és nevendék Ménélokat elé vezetvén, mind ezekután Königratz felé tovább indultak, a' mely úthoz megkivántató hámos lovakat a' Császári hintók' elejébe adni a' Pardubitzi Uradalom' Birájinak vala szerencséjék. Erre felé tett útjok közben felmentek ö Felsőleges a' Cs. Fő Herczegaszszonnyal 's kísérojiknek egy részével a' Pardubitztól fél óra távolságra lévő Kunietitzi hegyre, az ott találtató régi kastélynak megszemlélésére, melynek historiáját Császár ö Felsőlege maga előtt elbeszéltetvén, megparancsolta a' Pardubitzi Birónak, hogy ezen régiség' maradványait jobban elenyészni meg ne engedje.

(A' többi következik.)